

[Kr. Johansen.]

paa en Række Omraader, Stigninger, som gør det berettiget baade at stille Krav om en Forhøjelse og at imødekomme disse Krav.

Nu har den højtærede Landbrugsminister gjort nærmere Rede for, hvordan Sagen skal gennemføres, og for Forslagets Indhold. Jeg skal derfor ikke komme særlig dybt ind derpaa, men kun sige, at jeg vil finde det rimeligt, at man følger Linien fra September, da det samme Spørgsmaal var til Behandling. Man bestemte sig da til at undlade at forhøje Prisen paa Rugbrød, der jo er et saa vigtigt Næringsmiddel og en saa stor Forbrugsartikel, og lagde i Stedet Forhøjelsen paa Hvedemel og Franskbrød. Det er denne Linie, der nu foreslaas videreført. Jeg finder, det er en udmærket Foranstaltning, som dér kun er Grund til at være tilfreds med. Til Gengæld faar vi saa en Forhøjelse paa Hvedemel og Franskbrød, idet Franskbrødsprisen stiger fra 30 til 31 Øre, men en saadan Forhøjelse kan ikke volde nogen særlig stor Ravage, selv om man ganske vist af Eftermiddagens langstrakte Forhandlinger har kunnet faa det Indtryk, at den betyder en hel Del. Det er naturligvis aldrig behageligt at skulle betale højere Priser, hverken for Hvedemel, der jo betyder en Del i Husholdningen, eller for Franskbrød, som adskillige sætter Pris paa; men jeg tror dog, at denne Forhøjelse langt lettere kan bæres end den Forhøjelse, vi ellers vilde faa paa Rugbrød. Jeg tror, som sagt, det er berettiget af Hensyn til Møllere og Bagere, at man gennemfører denne Foranstaltning.

Ogsaa denne Sag skal aabenbart bruges til partipolitisk Kartoffelhypning. Vi vil antagelig i de kommende Dage fra enkelte Kredse faa at høre om denne Regering og Rigsdag, der forhøjer Brødsprisen for Befolkningen, skønt det, der sker, i Virkeligheden er, at man lægger Loft over Priserne paa Brød og Mel. Der er ingen Tvivl om, at dersom Rigsdagen ikke beskæftigede sig hermed, men overlod til Producenterne, Møllerne, Bagerne, Rugbrødsfabrikkerne, selv at bestemme Priserne, vilde disse komme til at ligge betydeligt højere, end naar Rigsdagen paa denne Maade lægger Loft over Priserne og siger: Hertil, men heller ikke længere! Det er det, der foregaar, og ikke, som man vil paastaa fra anden Side, at Rigsdagen fordyrer Brødet for Befolkningen. Man afværger unødvendig Prisforhøjelse, men indrømmer Retten til de Forhøjelser, som de allerfleste erkender Nødvendigheden af.

Jeg skal hermed paa mit Partis Vegne

anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og hurtigt Vedtagelse.

Jens Høyer: Af den Mindretalsbetænkning, som mit Partis Udvalgsmedlemmer har afgivet i det andet høje Ting, fremgaar det, at vi ikke har kunnet tiltræde Lovforslaget og stemme for det. Grunden dertil var naturligvis ikke, at man ikke vilde medvirke til at forhindre, at Rugbrødsprisen skulde stige, tværtimod; om dette hersker der en glædelig Enighed blandt alle Rigsdagens Partier. Vi har heller ikke noget at indvende imod, naar det var nødvendigt at foretage noget for at hindre, at Rugbrødspriserne steg, at man da ordnede Sagen paa den i Lovforslaget foreslaaede Maade, ved en Forhøjelse af Afgiften paa Hvedemel.

Mit Parti har kort sagt været velvilligt indstillet over for Lovforslaget til at begynde med, idet vi selvfølgelig gik ud fra, at de Oplysninger, der var givet i Bemærkningerne med Hensyn til Nødvendigheden af enten at forhøje Priserne paa Rugbrød eller at give yderligere Tilskud til dettes Fremstilling, havde deres Rigtighed og var vel begrundede. Men de Oplysninger, som man i Folketingsudvalget har givet i saa Henseende, har ikke tilfredsstillet mine Meningsfæller i Udvalget. Disse Oplysninger er givet fortroligt og maa ikke komme Offentligheden for Øre, saa man ved ikke, hvad de indeholder, medmindre man da kan gaa ud fra, at de i „Ekstrabladet“ for i Dag fremsatte Meddelelser er rigtige, hvad jeg ikke skal udtale mig om.

Under disse Forhold vil mit Parti heller ikke her i dette høje Ting kunne stemme for Lovforslaget. Jeg finder det i det hele taget højst mærkeligt, at Rigsdagens Medlemmer ikke maa blive gjort bekendt med de Beregninger, der ligger til Grund for Forslaget. De enkelte Medlemmer af Rigsdagen maa jo dog hver for sig tage Ansvar for deres Stilling til Lovforslaget, men saa burde de selvsagt ogsaa have fuldt Indseende med de Beregninger, der ligger til Grund for dette.

I det andet høje Ting er der fra forskellig Side slaaget til Lyd for, at det var fuldt saa paakrævet, at der blev sørget for, at Landmænd, som er nødt til at købe Erstatningskorn for det Brødkorn, de har afleveret eller skal aflevere, blev holdt skadesløse, og at det havde været mere naturligt og mere nærliggende, om den højtærede Minister havde fremsat Forslag til Afhjælpning af den Uretfærdighed, der